

πέρα σ' ἄσπραπή, ἀνοίγουν μοναχά τους θύρες καὶ παράθυρα
κι' ἀκούονται φωνές χαρούμενες νοικοκυραίων καὶ μικρῶν παι-
διῶν, ποῦ ἐτοιμάζονται γιὰ τὴν ἐκκλησιά, ἀκούονται ὀνόματα
τοῦ σπιτιοῦ ἀπὸ χρόνια ξεχασμένα, γλιμντρίσματα ἀλόγων καὶ
μουλαριῶν, βελάσματα γιδιῶν καὶ προβατιῶν, κι' ἄρνιων καὶ κα-
τσικιῶν, γαυγίσματα σκυλιῶν καὶ λαλήματα πετεινῶν, ποῦ νομί-
ζει κανεὶς ὅτι τὸ ρημαγμένο Ἀρχοντικό ξανᾶρθε στὰ συγκαλά
του καὶ στὰ εὐτυχησμένα του χρόνια, σ' ἄν ὅταν κρέμονταν ἀπὸ
τὲς κλυτσιοτέες του σαράντα ἕξ ντουφέκια, κι' ἀχολογοῦσε ὁλό-
βολο ἀπὸ τὴ γαρά, ἀπὸ τὴ ζωὴ κι' ἀπὸ τὴν κίνηση

Στέκεται στὴ μέση τοῦ χωριοῦ τ' Ἀρχοντικό, σ' ἄν Ὀλυμ-
πος ἀνάμεσα σὲ μικροβούνια, θλιμμένο, βουβό, ἔρημο καὶ κλει-
δομανταλωμένο, σ' ἄν στείρωμένη βρύση, σ' ἄν σθησμένη καντήλα,
σ' ἄν πεθαμένη ἐλπίδα, ἀλλὰ μὲ ὅλο τὸ φοβερό του ρήμαγμα
ὑπάρχει μέσα του μι' ἄφαντη δύναμη, ποῦ διώχνει τὲς κουκου-
βάγες, ποῦ μαζεύει τὴν ἀνοιξή τὰ χελιδόνια, καὶ σκουπίζει τὰ
πατώματα καὶ μαζεύει τὲς σφαλαγκωνιές μιὰ μεγάλη δύ-
ναμη, ποῦ ἀντιμάχεται στὴν ὀργή τῆς ἔχτρας τοῦ σκοτωμένου
Στοιχειοῦ καὶ αὐτὴ ἡ δύναμη θὰ νικήσῃ μιὰ μέρα καὶ θ' ἀνοιξή
τὸ ρημαγμένο Ἀρχοντικό καὶ θὰ τὸ κἀνὴ χαρούμενο κι' εὐ-
τυχημένο, ὅπως εἶταν μιὰ φορὰ κι' ἓνα καιρὸ στὰ εὐτυχησμένα
τὰ χρόνια του ! Μακάρι !

X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΣΥ!

Ἐκεῖνος ὅπου μ' ἔμαθε νὰ ζῶ,
Νὰ νοιάθω, νὰ πιστεύω, ν' ἀγαπῶ,
Ποῦ μ' ἔμαθε τί εἶνε ἡ χαρά,
'Ο πόθος κ' ἡ ἐλπίδα ἡ χρυσὴ
Γλυκεῖά μ' ἀγάπη ἤσουνα Ἐσού !

'Εκεῖνος ποῦ μὲ κάνει νὰ ποῶ,
Νὰ σβύνω, νὰ χλωμαίνω, νὰ θρηνηῶ,
Ποῦ πῆρε κάθε ψεῦτρα μου χαρὰ
Καὶ λύπη μοῦ χαρίζει περισσὴ
Εἶσαι καὶ πάλι, ἀλλοίμονο ! Ἐσού !

Σίμος

ΕΛΕΝΗ Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ